

24 lutego 1927 r.

A45d 24/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4952.

Kl. 33 c 7.

Walter Idell
(Berlin, Niemcy).

Grzebień kieszonkowy.

Zgłoszono 9 lipca 1925 r.

Udzielono 18 maja 1926 r.

Pierwszeństwo: 12 sierpnia 1924 r. (Niemcy).

Znane są składalne grzebienie, złożone z kilku części, z których oddzielne części, połączone ze sobą przegubami, zaopatrzone są w części dla utrzymania grzebienia w położeniu, odpowiednim do użycia. W tym celu zaryglowujące części mogą być w ten sposób przesuwane przez grzbiet grzebienia, że jednocześnie przechodzą przez dwie przyległe części grzebienia. Wadą tych grzebieni jest to, że przesuwalne części zaryglowujące (skoczki) rozluźniają się po pewnym czasie i wskutek tego nie są w stanie nadać grzebieniowi potrzebnej do jego użycia sztywności. Dalszą wadą tych grzebieni jest to, że przy użyciu lub przy składaniu grzebienia należy wykonać kilka rękoczynów.

Powyższe wady usuwa niniejszy wynalazek w ten sposób, że na grzbiecie grzebienia, który również składa się z kilku połączonych ze sobą przegubowo części, umieszcza się przegubowo podzielony drążek suwakowy, w którym odległość przegubów jest równa odległości przegubowej części grzebienia. Drążek ten może być w ten sposób przesunięty, że każda z części drążka znajduje się w jednym końcowym położeniu, a mianowicie, w położeniu użycia grzebienia na dwóch przyległych jego częściach, i przez to zapobiega się złożeniu grzebienia, a w drugim swoim końcowym położeniu nie styka się z przylegającą częścią grzebienia, który dzięki temu może być złożony.

Nie jest konieczne, żeby ilość przegubowo połączonych ze sobą części drążka suwakowego była taka sama, jak ilość części grzebienia i stosownie do dalszego przykładu wykonania wynalazku może być o jedną mniejsza. Zastosowanie przegubowo podzielonego drążka suwakowego umożliwia zaryglowanie albo odryglowanie grzebienia jednym rękoczynem, np., przesunięciem guzika, połączonego z jednym z drążków.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przedmiot wykonania wynalazku. Ilość części grzebienia może, naturalnie, być powiększona bez przekroczenia granic wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok grzebienia według wynalazku, częściowo w przekroju; fig. 2, 3 i 4 są przekrojami według linii A—A, B—B, względnie C—C fig. 1; fig. 5 i 6 —przekrojami według linii B—B, względnie C—C fig. 1 przy złożonym grzebieniu i fig. 7 przedstawia uproszczony przykład wykonania przedstawionego na fig. 1 grzebienia.

Jak widać z fig. 1, grzebień składa się z części 1, 2 i 3, połączonych ze sobą w ten sposób skówkami 4, 5 i 6, wygiętymi, np., z blachy, że pomiędzy częściami grzebienia i blach powstają kierownice 7, 8 i 9, które w położeniu użycia grzebienia leżą na tej samej osi. Przy skówkach 4, 5 i 6 znajdują się przeguby 10 i 11, zapomocą których oddzielne części grzebienia zostają przegubowo ze sobą połączone.

Wewnątrz kierownic 7, 8 i 9 znajduje się przegubowo podzielony drążek suwakowy, składający się z części 12, 13 i 14, z których środkowa część 13 ma takie rozmiary, że długość jej równa jest mniej więcej środkowej części 2 grzebienia. Oddzielne części drążka suwakowego są zaopatrzone w otwory na przylegających do siebie końcach i są ze sobą przegubowo połączone zapomocą nakładek 15 i 16, umocowanych obracalnie zapomocą sztyftów w

otworach części drążka. W przedstawionem na rysunku położeniu części grzebienia są zaryglowane. Przy przesunięciu suwaka zapomocą połączonego z drążkiem 14 guzika 17 w kierunku, wskazanym strzałką o tyle, żeby guzik 17 doszedł do przewidzianego w skóвке 6 otworu 18, nakładki 15 i 16 znajdują się nad przegubami 10 i 11 i grzebień, jak widać z fig. 5, może być złożony, przyczem nakładki same układają się w otworach 19, względnie 20, w które zaopatrzone są skóvky 4, 5 i 6.

Jak widać z fig. 7, nie jest konieczne, by ilość przegubowo połączonych ze sobą części drążka była taka sama, jak ilość części grzebienia i można bez wywarcia szkodliwego wpływu na działanie opuścić ostatnią część drążka.

Ilość części grzebienia i zaopatrzonych w skóvky części drążka może być dowolnie powiększona, przyczem zupełnie niezależnie od ilości części składowych jest się w stanie zawsze zapomocą jednego rękoczynu wprowadzić albo wyprowadzić grzebień z położenia użycia.

Wskazane jest zaopatrywanie przegubów w sprężyny w ten sposób, żeby grzebień przy wyjęciu z pudełka, albo temu podobnego, samoczynnie był gotowy do użycia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grzebień kieszonkowy, składający się z kilku połączonych ze sobą przegubowo części, znamienny tem, że na grzbiecie grzebienia umieszczony jest przegubowo podzielony drążek suwakowy.

2. Grzebień kieszonkowy według zastrz. 1, znamienny tem, że odległość pomiędzy przegubami w umieszczonym na grzbiecie grzebienia drążku jest równa odległości pomiędzy przegubami części grzebienia.

3. Grzebień kieszonkowy według zastrz.

1 i 2, znamienny tem, że ilość przegubowo połączonych części drążka jest o jedną mniejsza od ilości części grzebienia.

4. Grzebień kieszonkowy według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że przeguby zaopatrzone są w sprężyny w ten sposób,

że grzebień samoczynnie przyjmuje położenie do użycia.

Walter Idell.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

